

Programozás 3

Olvasónapló

Előszó

Tavaly a Logikai programozás tantárgy során leadott olvasónaplómban elég sokat írtam arról, hogy miért nem értek egyet a kötelező olvasónaplóval, úgyhogy nem látom értelmét, hogy újra erre fecséreljem a szót. Végjünk is a közepébe.

Könyvválasztás

Először megjegyezném, hogy szeretek olvasni, de nem szeretek azért olvasni, hogy olvassak. Általában először fel kell keletenie az adott könyvnek az érdeklődésemet, akkor viszont több ezer oldal vagy adott esetben az angol nyelv se akadály. Így történt ez a “A Song of Ice and Fire” könyvsorozattal is, miután az ez alapján készült TV sorozat első évadját megnéztem.

Ennek tudatában, olyan könyvet választottam tavaly is és most is, ami valami miatt felkeltette az érdeklődésemet, de nem eléggé ahhoz, hogy egyből nekiálljak olvasni, így előbb utóbb megfeledkeztem róluk.

Az idei választásam Dr. Heinrich Hoffmann műve, aminek címe “Kócos Peti és más mesék”, vagy német címén “Der Struwwelpeter”. Igen, ez egy gyerekmeséket tartalmazó könyv. Hoffman a 19. századi Németországban élő ideggyógyász volt. Úgy gondolta, hogy hiány van jó gyerekeknek szánt könyvekből, ezért megírta és illusztrálta a sajátját, amit eredetileg csak a saját fiának szánt. A könyv nagy sikert aratott a barátikörében, így 1845-ben ténylegesen ki is adták “Lustige Gesichten und drollige Bilder mit 15 schön kolorierten Tafeln für Kinder von 3-6 Jahren”, amit a 3. kiadással megváltoztattak a jelenlegi címére. A könyv nagy sikert aratott, ezért több nyelvre is lefordították. Többek között Mark Twain is lefordította.

A könyv tanító célzatú, rövid, versbeszedett meséket tartalmaz. Különlegessége, hogy elég sötét humorú. A tanúság általában a rosszul viselkedés katasztrofális következményeit mutatja be, eltúlzott módon.

Kócos Peti története

Erről igazából csak azért írok, mert ez az első történet a könyvben. Erről kapta a címét és a borítón is Kócos Peti szerepel. Az egész vers egy 8 soros versszakból áll, és itt még a humor se túl sötét. Lényegében annyiról szól az egész, hogy Peti már egy éve nem engedi, hogy levágják a körmét, ezért mindenki csúfolja. Valószínűleg több szót írtam a történetről, mint amennyi a könyvben van róla.

A komisz Frigyes története

Frigyes egy gonosz gyerek, aki megveri a lányokat is. Egyik nap a kútnál meglátja a nagy Blöki kutyát, miközben az éppen iszik. Frici úgy dönt, hogy megveri a kutyát az ostorával, de miután megüti a kutyát, az megharapja a lábát és elveszi az ostorát. Frici nem tud kikelni az ágyból, de nem hajlandó bevenni az orvosságot, így Blöki, aki az ostort azóta is magánál hordja, az asztalához ül és megeszi a hurkáját, angol fordításban a kolbászt. Itt már az olvasó értelmezésétől függően megjelenhet a sötét humor.

A gyufásskatulya szomorú története

Panni egyedül marad otthon, a szülei nélkül. Éppen szökdécsel a házban, amikor meglát a szekrényen egy skatulyát. Játéknak gondolja, ezért úgy dönt, hogy meggyújt egyet, mint ahogy azt a mamájától is látta. Micó és Cicó, a két macska, megpróbálják figyelmeztetni, és megmondják Panninak, hogy ez tilos és ha nem vigyáz, akkor el fog égni. Panni természetesen nem hallgat a macskákra és meggyújtja a gyufát. A lány boldogan nézi a lobogó lángot, amikor a ruhája lángra lobban. A két macska megpróbál segítségért kiáltani, de nem hallja senki, így Panniból csak hamu és a cipője marad.

Na, amikor először hallottam a könyvről, ilyen történeteket vártam.

Az ujjszopó lurkó

Palkó anyja elmegy otthonról, de előtte figyelmezteti, hogy ha a fiú szopogatja az ujját amíg ő nincs otthon, ott fog teremni a szabó az ollójával és le fogja vágni Palkó ujját. Persze amint anyja elmegy, a fiú elkezdni szopogatni az ujját, de megjelenik a szabó és levágja azt. Igazából többet nem lehet mondani róla. Ez egy elég rövid történet, még a többihez képest is, de ez az egyik kedvencem, úgyhogy ezt is beleírtam.

Végző

A meséknek körülbelül a harmadáról írtam, mert ha jól rémlik, akkor tavaly kb 2 oldal kellett, feltételezem most is, abból pedig már kifutottam. Nem egy hosszú olvasmány, de előbb-utóbb úgyis elolvastam volna, úgyhogy összekötöttem a kellemest a hasznossal. Összességében csak ajánlani tudom a könyvet, de azt meg kell jegyezni, hogy nekem elég sötét humorérzékem van, úgyhogy nem biztos, hogy mindenkinek annyira tetszene, mint nekem.

Neuhausz Bálint
NEBSABP.PTE
2016.01.21.